

Hvis vi leser frisen fra venstre mot høyre, er det første vi møter en kvinne som står tankefull i en døråpning. Hun flytter vekten fra det ene benet til det andre og ser ut. Resten av den 15 meter lange frisen utspiller det hun ser – hun funderer på hva som trengs. Fangen som slippes fri og strekker armene over hodet, barna som feirer friheten, og ungdommen som sår jorden, er elementer direkte hentet fra freskobrødrene.

Blikket vandrer videre til en Käthe Kollwitz- referanse en død kvinne som jeg har omgjort til et forsteinet landskap over historiske traumer, historiske minner som rir verden til dags dato og forstyrrer vår dømmekraft.

Videre ser vi et landskap med fjell og dype fjorder, der en enslig fiskebåt representerer menneskets ydmyke men mektige rolle i universet. Fjellene står som tidløse voktere over fjorden, mens fiskebåten og en mann – Tenkeren – minner om menneskets sårbarhet, vårt sårbare klima og arts mangfold. Vår evne til å påvirke balansen i naturen. Hvert valg vi tar etterlater spor. Her oppfordres vi til å reflektere over vårt ansvar for å bevare det storslåtte som vi er en del av, men som også kan ødelegges av vår hånd.

Tenkeren sitter på en stein, preget av både makt og sårbarhet. Figuren er hentet fra Rodins arbeid Helvetesporten, hvor *Tenkeren* står sentralt i et inferno inspirert av Dantes Guddommelige komedie. I Fredsfrisen grubler *Tenkeren* over verdens utfordringer, men ser at refleksjon alene ikke er nok – handling er nødvendig. Som patriark i en overgangstid befinner han seg i en slags mental spagat mellom gamle verdenssyn og en fremtid som vokser frem under ham. Hans blikk rettes mot et foster som spirer under jorden, et symbol på muligheten for en ny tids muligheter. Fosteret er forbundet med treet, et symbol på vekst og motstandskraft, og det omfavner menneskets komplekse relasjoner gjennom et nettverk av røtter. Til tross for våre forskjeller, er vi natur og deler felles grunn, våre erfaringer og identiteter veves sammen.

Hva er din plass i dette?

Blant treets blader ser vi en skolegutt som rekker hånden i været, hva representerer han? En tolkning av en lærer som sa at nye ideer og perspektiver har en viktig plass i verdens videre utvikling.

Videre oppstår et brudd i frisen med et mikro-makro-kosmos i sterke farger. Her finner vi Fredsfrisens sentrum: et kor av asiatiske kvinner, kledd i rødt, som representerer samhold, mangfold og harmoni – en visjon om fred gjennom fellesskap.

Ved siden av ser vi en hånd som signerer en fredsavtale, et symbol på muligheten for kompromiss og forsoning. Savnet etter fredsavtalene, savnet etter og avslutte konseptet væpnet krig. Hvite flagg vaier som symbol det å forvandle arroganse og kompromissløshet med ydmykhet og fornuft.

FNs sikkerhetsråd forener to paneler der ulike mennesker fra mange nasjoner er samlet. Maleriet fanger en visjon av FN som et faktisk rom for dialog og konfliktløsning, der stemmer fra hele verden møtes for å finne felles grunnlag. Ikke maktpersoner med egne interesser og komplekse allianse forpliktelser, men omstrukturert til et globalt borgerråd.

Det siste figurative elementet er en kvinne i profil med lys som stråler fra hennes munn – en mytiske skikkelser fra antikken, kanskje er det Dike eller Gaia? Kanskje er det forfatteren av boken Fredskultur, Ingeborg Breines. eller er det Bestemødre for Fred?

Her står hvert fall en bestemor for Fred, og for meg er de som lys levende antikke guder i gatene hver onsdag foran stortinget og deler ut informasjon til folket.